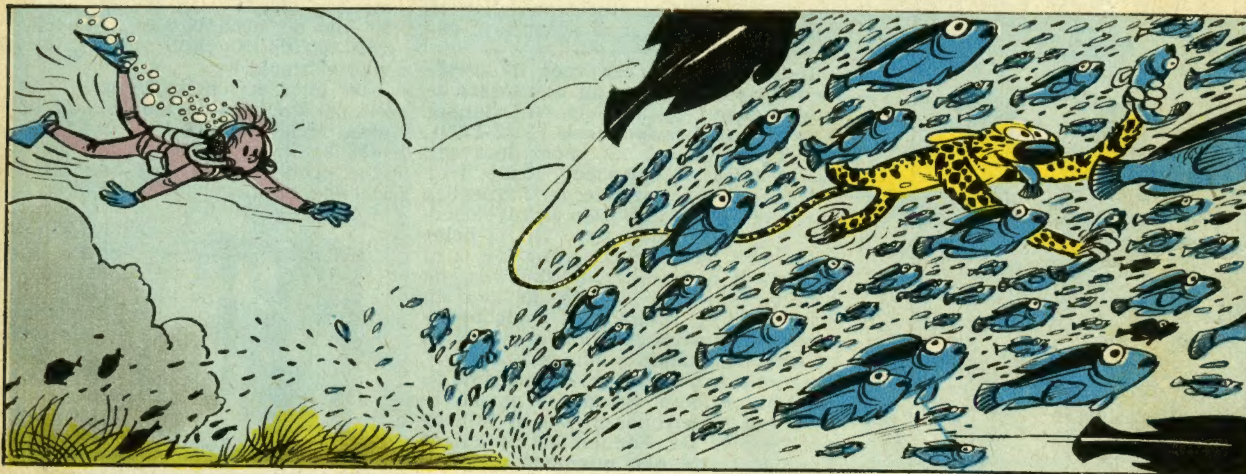
ROBBEDOES

SNUFFELTJE HEEFT OVERAL EEN ANTWOORD OP

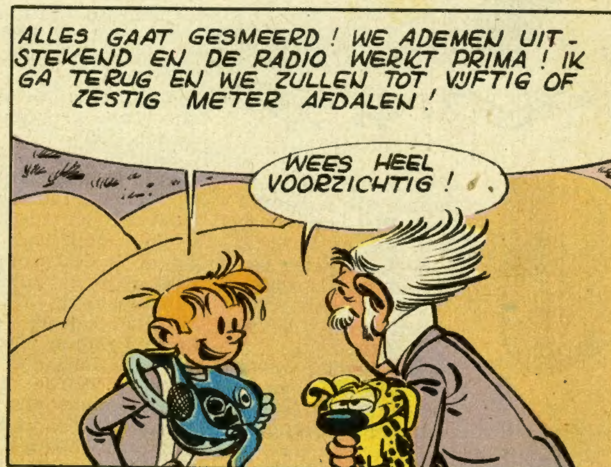
BELGIE : 6 fr. — NEDERLAND : Losse nummers : 40 ct.
Weekblad. — 17e Jaargang. Nr. 786. — 21 April 1955. — 24 blz.

ZIE VERVOLG PAG. 4

SNUFFELTJE VERTELT OVER ...

MICROBEN

JAN, hand voor je mond, als je hoest ! — Piet, draai je om, als je niest !... Wel, rakkers, papa en mama zullen dit toch niet meer tegen jullie hoeven te zeggen ?

Het is niet alleen erg onbeleefd om er zo maar op los te hoesten en te niezen, maar bovendien ook gevaarlijk.

Sta je bijvoorbeeld op het achterbalkon van de tram en je doet : hadsjie !... zonder hand of zakdoek voor de mond te houden, dan loopt de halve tram gevaar door jouw genies een verkoudheid op te lopen.

Weten jullie, dat het op en in ons lichaam krioelt van microben ?

O nee, rakkers, je hoeft nu niet bepaald verkouden te zijn om microben te hebben. Heus, we zitten er onder bedolven. Straks zullen we zien, dat we daar heel blij om moeten zijn. Zelfs om het bestaan van kwade microben, die ons geen kwaad zullen doen als we gezond leven.

Willen **YURANDA** uit **Merksem** en al de andere weetgierige rakkers en rakkeresjes dan eens goed luisteren ?

Het woord « microben » zegt al, dat deze wezentjes microscopisch klein zijn. Met het blote oog kan je ze ook niet zien. De ontdekker moet derhalve in het bezit van een microscoop zijn geweest.

Inderdaad ! De eer voor de eerste keer microben gezien en bestudeerd te hebben komt toe aan de Nederlander **Antony van Leeuwenhoek (1632-1723)**. Hij kwam ze op het spoor met een zelf gemaakte microscoop. Knap, hè ?

Die goeie man wist verder natuurlijk van geen toeten of blazen en hij noemde ze gewoon « diertjes ». Dit is helemaal niet belachelijk, want het zijn inderdaad diertjes. Dadelijk kwam de wetenschappelijke wereld in rep en roer. Heel geleerde bazen zoals **Needham, Spallanzini** en **Pasteur** maakten er een diepgaande studie van.

Antony van Leeuwenhoek noemde ze diertjes. Andere geleerden gaven ze weer een andere naam. Tot in 1878 de heelkundige Dr. Sédillot en de letterkundige Littré hen **microben** doopten. En zo heten ze nog.

WAT zijn nu eigenlijk microben ?

Microben zijn levende, meestal ééncellige wezentjes met uiterst kleine (microscopische) afmetingen.

Ze leven afzonderlijk, of bij elkaar in een « kolonie ». Afzonderlijk zijn ze onmogelijk met het blote oog te zien. Microbenkoloniën zijn soms wel voor het blote oog zichtbaar.

Ook de microscoop, zelfs de modernste, blijft dikwijls in gebreke. De geleerden moeten allerlei middeltjes, bijvoorbeeld kleurstoffen, gebruiken. Maar ook dit volstaat niet altijd.

De microbenleer is onderverdeeld. En wel naargelang de microben met verschillende wetenschappen te maken hebben. Zo wordt de microbenleer bestudeerd in de biologie, de scheikunde, de landbouwkunde, de gezondheidsleer, enzovoort.

Zo spreken we dan ook over ziektemicroben, grondmicroben, bedrijfsmicroben.

Snuffel weet zeker, dat jullie grote ogen opzetten. Jullie denken natuurlijk, dat microben alleen maar iets met « ziekte » en « besmetting » te maken hebben. Mis hoor ! Alleen dit : dank zij de « ziekte-microben » hebben de geleerden er zo'n diepgaande studie van gemaakt.

Jullie kennen natuurlijk allemaal **Louis Pasteur.** Deze geniale Fransman deed in 1860 een opzienbarende ontdekking. Tot dan toe meende men, dat de microben vanzelf ontstonden. Hij toonde echter in 1860 aan, dat microben niet vanzelf kunnen ontstaan, maar hun oorsprong vinden in wezentjes, die hun ouders waren. Hiermee ontstond de eigenlijke microbenleer.

Nu kennen we twee soorten microben : de goeie en de schadelijke.

Laten we maar eens bij de goeie microben beginnen. Ze zijn van onschatbare waarde en verrichten heilzaam werk voor de samenleving. Vinden jullie dat vreemd ?

Toch is het zo ! Wat zou er met al de afvalproducten van mensen, dieren en planten gebeuren, zo er geen microben waren ? Want zij zorgen ervoor, dat die onbruikbare producten verdwijnen of in nuttige bestanddelen worden omgezet.

Om jullie dat eens heel duidelijk te maken, gaan we wat goochelen met getallen :

De gemiddelde leeftijd van een mens bedraagt ongeveer **35 jaar.** Laten we aannemen, dat een mens gemiddeld **50 kilo** weegt. Dan... zouden er — daar op onze aardbol minstens **2.000.000** mensen leven — in **35 jaar :**
50 kilo × 2.000.000.000 × 35 jaar = 3.500.000.000.000 kilo lijken worden voortgebracht !

De microben helpen ons er van af. Zie je wel, dat ze niet alleen nuttig maar ook noodzakelijk zijn ?

Waar leven is, daar zijn microben. Hun grote taak is : het bewerken van levende, organische stof tot dode, vaste stof.

NAAST die nuttige en goeie microben kennen we ook de kwaadaardige. Dat zijn die, welke ons menselijk organisme, of dat van dieren of planten aantasten, verzwakken of doen sterven.

Ook onder deze soort zijn er, die zelfs met de geweldige electronenmicroscoop niet te zien zijn. Deze totaal onzichtbare microben noemt men virussen of viri.

De kwaadaardige microben kunnen bij ons mensen bijvoorbeeld ziekten veroorzaken als : roodvonk, cholera, tuberculose, kinderverlamming, enz. Bij dieren bijvoorbeeld : mond- en klauwzeer, dolheid bij de hond, klem bij de paarden, enz. Maar ook bij de planten ! Denk maar aan de aardappelplaag, de olmenziekte, de iepenziekte, de steenbrand in het tarwe en nog heel veel meer.

Hoe kunnen we zorgen, dat die kwaadaardige microben ons niet ziek maken ? Heel eenvoudig : door heel goed voor je gezondheid te zorgen. Veel licht, veel lucht en veel zonneschijn. Naar buiten, rakkers ! Goed eten, vooral groenten en vruchten, en... melk is goed voor elk ! Verder 's winters niet in ijskoud water gaan liggen, maar ook niet de hele dag bij de gloeiende kachel hangen. Vroeg naar bed en vroeg op. Sport doen !

Zo worden jullie gezonde jongens en meisjes. En zo hoeven jullie helemaal niet bang te zijn voor die kwaadaardige microben. Wat natuurlijk niet wil zeggen, dat je niet moet oppassen voor besmettelijke ziekten. Als je op straat loopt, moet je niet bang zijn, dat je een dakpan op je hoofd krijgt. Maar aan de andere kant moet je niet met opzet een plekje opzoeken, waar leidekkers elke seconde een dakpan omlaag kieperen.

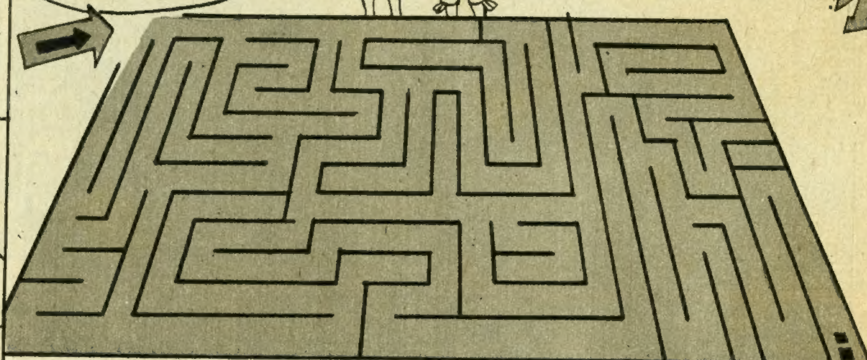
Je begrijpt was Snuffel bedoelt : aan de ene kant niet bang zijn, maar aan de andere kant het gevaar ook niet zoeken.

Tot de volgende week, beste rakkers.

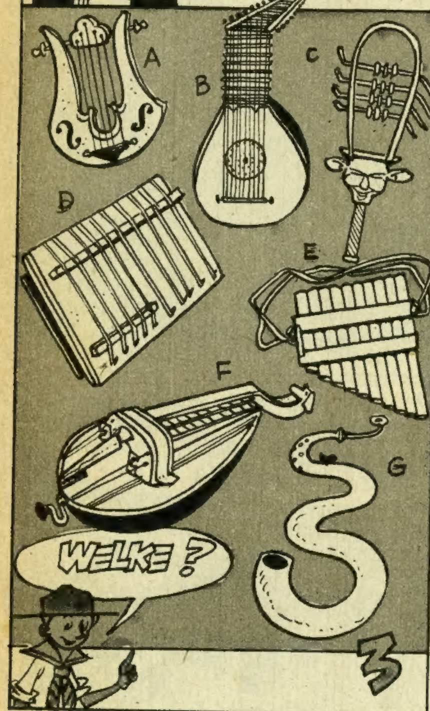
Intussen : met Robbedoes Vooruit en Vooraan !

Jullie bovenstebeste SNUFFEL.

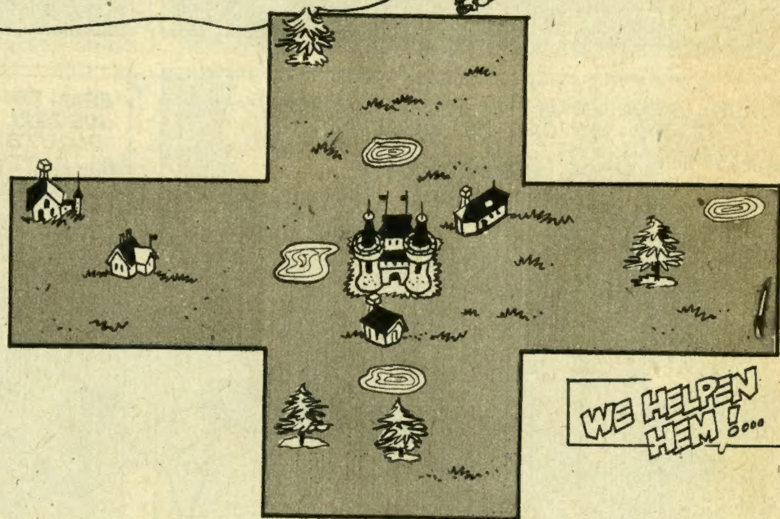

WAAR OF NIET WAAR ??...

1. een TRIANGEL is een muziekinstrument **
2. een HARPIJ ook **
3. STRADIVARIUS is een beroemd violist **
4. een LIER wordt met een strijkstok bespeeld **
5. de VIOOL is door L. da VINCI uitgevonden **

E. PAAPE. J. 114.

(Oplossingen bladz. 19.)

WORDT VERVOLGD

BUCK DANNY

NC - 22654
ANTWOORDT NIET MEER

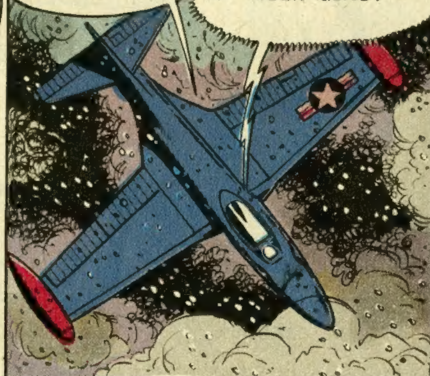

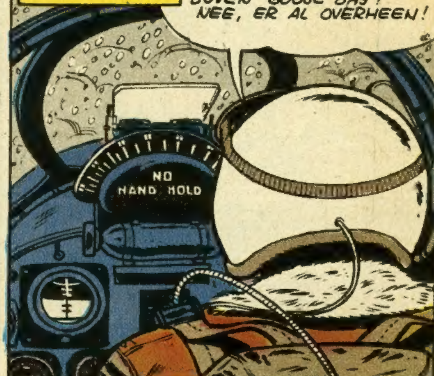

MAAR EEN PAAR MINUTEN LATER...

HALLO!... BANJO 1!... ONZE I.L.S. ANTENNES(1) ZIJN DOOR DE STORM OMGEWAAID EN WE ZIJN Q.G.O... LANDEN IS HIER BESLIST UITGESLOTEN !

(1) SYSTEEM VAN BLINDLANDEN.

OP DE GROND HEEFT DE RADIOGONIOMETER OOK BUCKS OVERVLIEGEN WAARGENOMEN, LOODRECHT BOVEN HET VLIEGVELD.

HOOR, DAT IS ZIJN MOTOR !

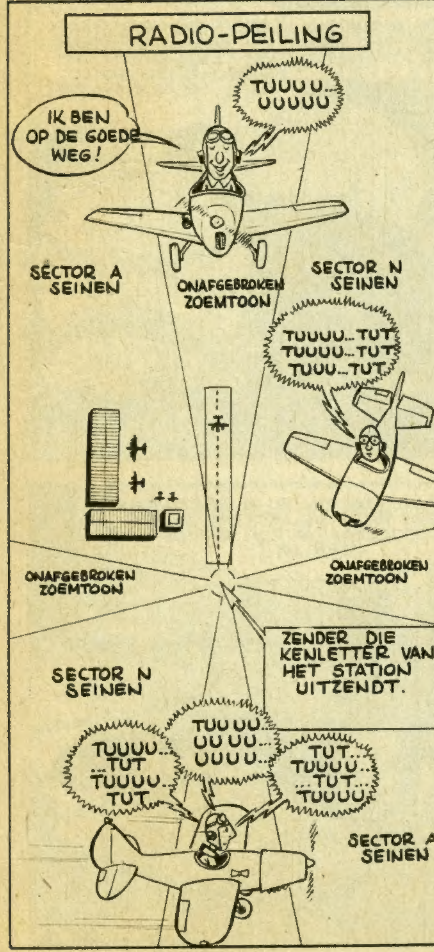

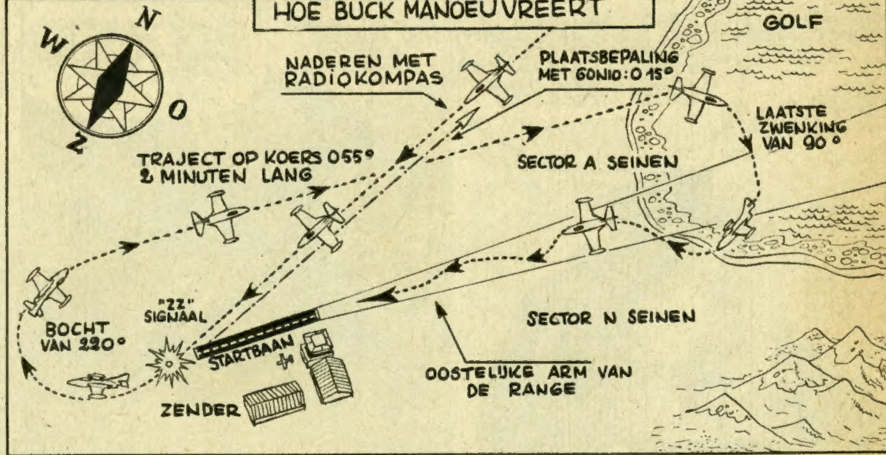

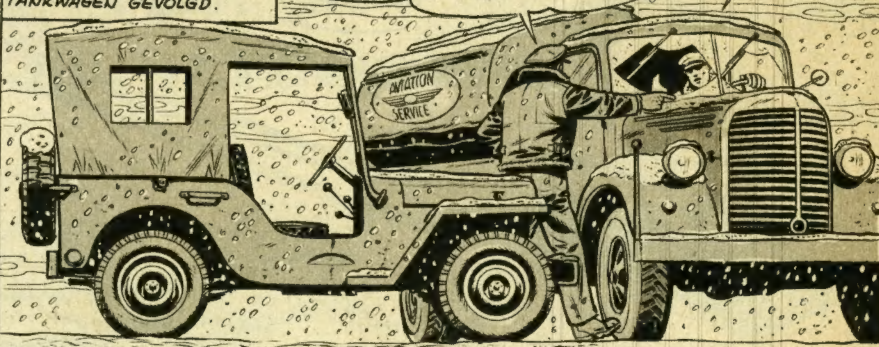

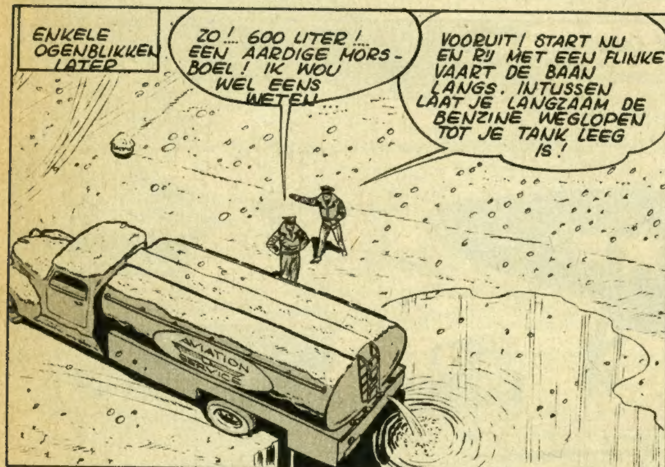

RADIO RANGE

Elk modern vliegveld is toegerust met een « radio range ». Dit systeem van landen zonder zicht stelt vliegtuigen die in de mist verdwaald zijn in staat zonder moeite een luchthaven te bereiken en in den blinde, maar onfeilbaar vlak voor de in gebruik zijnde landingsbaan uit te komen. De « radio range » is een radiozender die het morseteken N in twee tegenovergestelde richtingen uitzendt en de letter A in twee andere, eveneens tegengestelde richtingen. Op het snijpunt van die vier bundels doet het kruisen van de tekens N (— -) en A (- —) vier dunne bundels ontstaan waarin maar een onafgebroken zoemtoon is te horen. Die bundels vormen de armen van de « range ». Een ervan ligt precies in de as van de landingsbaan. Ze zijn genummerd naar hun magnetische richting. Als een piloot een arm van de range kruist, hoort hij in zijn koptelefoon de zoemtoon op de seinen A of N volgen. Door middel van bepaalde manoeuvres kan hij makkelijk de bundel die hij tegenkomt thuisbrengen. Als hij eenmaal bepaald heeft op welke van de vier armen hij zich bevindt, houdt de vlieger deze koers en vliegt zodanig dat hij gedurig de zoemtoon in zijn koptelefoon hoort. Zo volgt hij een nauwkeurig bepaalde radioweg die hem zonder falen vlak boven het vliegveld brengt. Zodra hij maar even naar rechts of links afwijkt hoort de piloot het teken N of het teken A geleidelijk in de plaats van de zoemtoon komen. Vliegt hij loodrecht boven de zender die in het midden van de luchthaven staat, dan komt het toestel over een dood punt. Een korte poos houden alle signalen op en worden vervangen door de roepletter in morse van het vliegveld.

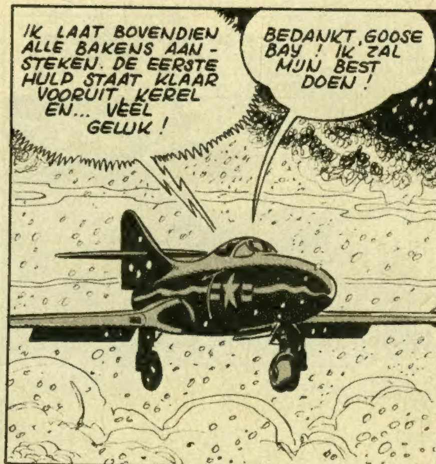

TERWIJL BUCK AAN HET MANOEUVREREN IS, IS DE COMMANDANT VAN HET VLIEGVELD AAN HET BEGIN VAN DE STARTBAAN VERSCHENEN, NOG STEEDS DOOR DE TANKWAGEN GEVOLGD.
VLUG ! JE WAGEN DWARS OVER DE BAAN. LAAT ER 600 LITER UIT LOPEN EN DAN GA JE WEER LINKS VAN DE BAAN STAAN, IN DE RICHTING WAARIN HIJ LANDT.
HOE NU ?... GOED !
AVIATION SERVICE

ENKELE OGENBLIKKEN LATER
ZO !.. 600 LITER !... EEN AARDIGE MORSBOEL ! IK WOU WEL EENS WETEN...
VOORUIT ! START NU EN RIJ MET EEN FLINKE VAART DE BAAN LANGS. INTUSSEN LAAT JE LANGZAAM DE BENZINE WEGLOPEN TOT JE TANK LEEG IS !
AVIATION SERVICE

NU IS DE COMMANDANT TOCH STAPELGEK !
VLUG !.. MIJN WALKIE-TALKIE !

HALLO, BANJO 1... HIER GOOSE BAY ! BLIJF STIPT IN DE AS VAN DE RANGE !... ZODRA U EEN ENORME VUURZEE ZIET, ALLES AFZETTEN. HET IS HET BEGIN VAN DE BAAN... STRIJK RECHTS VAN DE VUURSTREEP NEER. DIE LOOPT EVENWIJDIG MET DE "RUNWAY"!

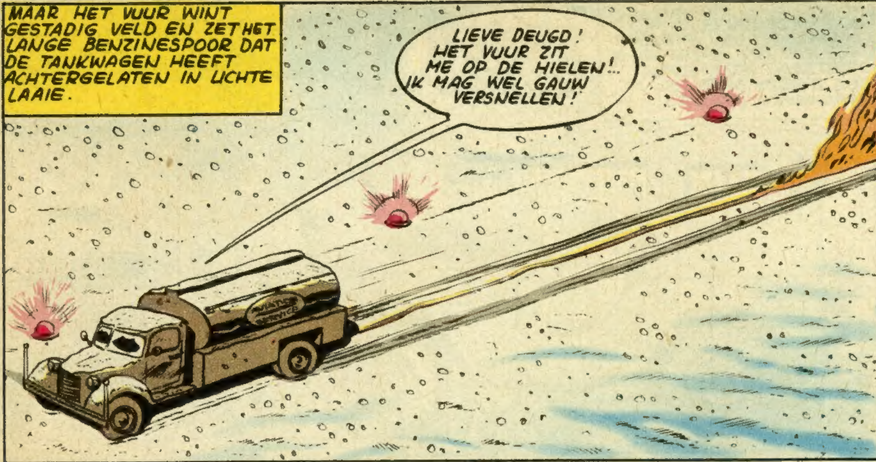

IK LAAT BOVENDIEN ALLE BAKENS AANSTEKEN. DE EERSTE HULP STAAT KLAAR VOORUIT, KEREL EN... VEEL GELUK !
BEDANKT, GOOSE BAY ! IK ZAL MIJN BEST DOEN !

MOTORGERONK... HIJ IS 'T ! KOMAAN, NU GAAT DE KOGEL DOOR DE KERK !

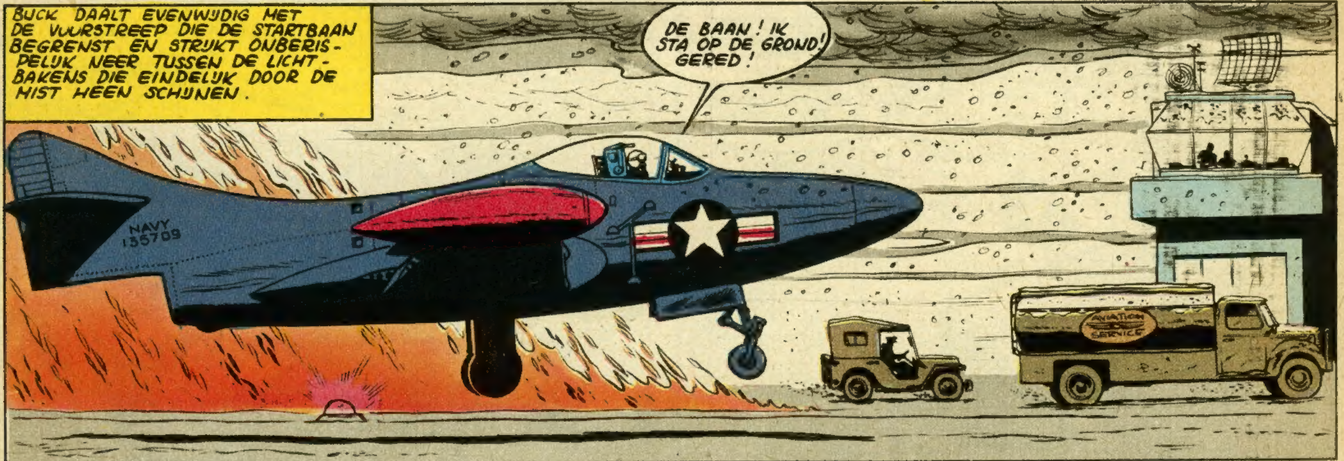

VUUR !

DE GEWELDIGE LICHTGLOED BREEKT DOOR DE MIST !
KIJK... KIJK... DIE BENZINE BRANDT ! DE KOP VAN DE BAAN !
NO HAND HOLD
N.C.7.

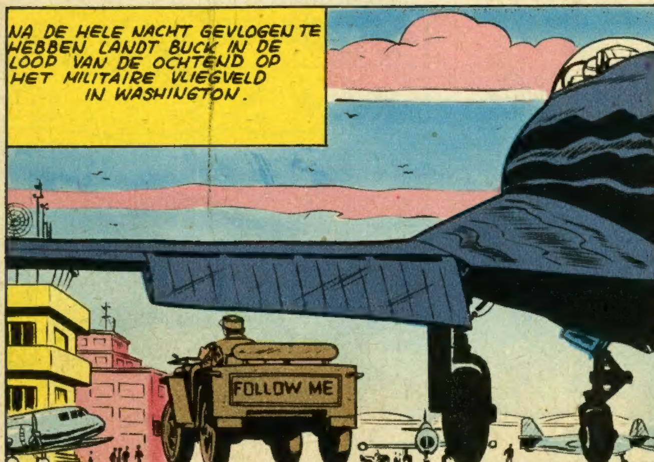

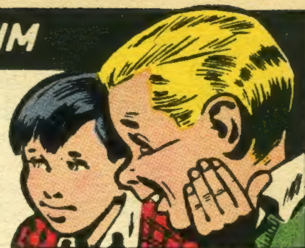

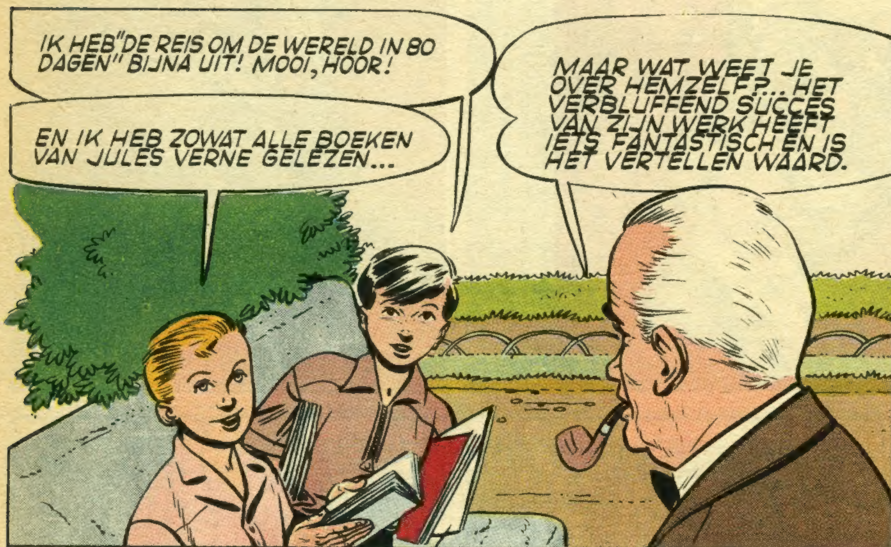
(Wordt vervolgd.)

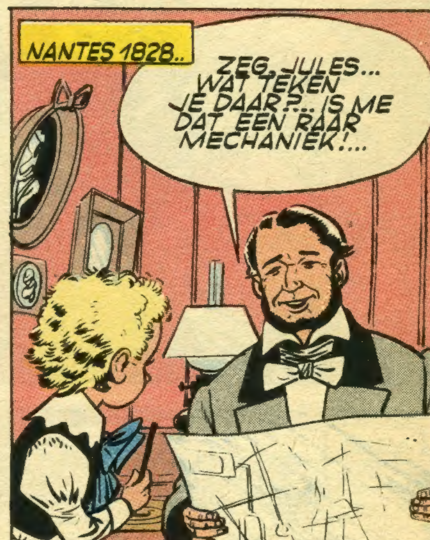

UIT DE VERHALENTROMMEL VAN OOM WIM

EEN PROFEET VAN DE WETENSCHAP

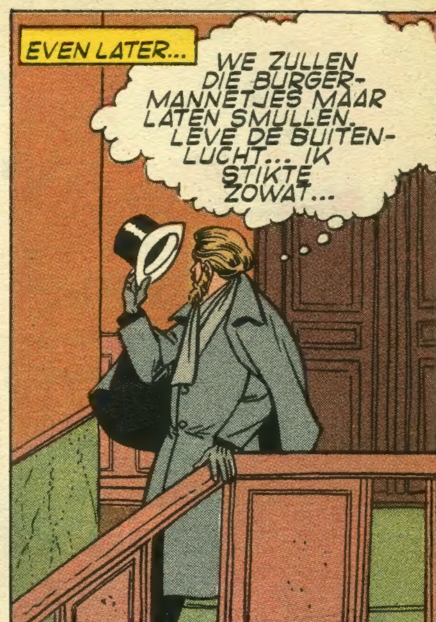

EN DIE AVOND BIJ DE BARRERE'S...
HEBT U DE VERZEN VAN DE JONGE BERGER GEHOORD?... EEN JONGEN MET GROOT TALENT!
JA, JA, EEN ALLER-PRETTIGSTE AVOND!
JAMMER! NIEMAND HIER MERKT MIJ OP... EN IK KAN NIET EENS BIJ DAT LEKKERE BUFFET KOMEN...

EVEN LATER...
WE ZULLEN DIE BURGER-MANNETJES MAAR LATEN SMULLEN. LEVE DE BUITEN-LUCHT... IK STIKTE ZOWAT...

MAAR...
PAS OP MENEER. IK ZIE WEL DAT U VOLOP GEGETEN HEEFT!
ZEKER, JONGEMAN. EEN HEERLIJK OMELET MET SPEK!...

EN OMELETTEN BAKKEN KAN IK EN VOORAL ZE OPETEN!...
EEN ONBESCHAAMDE REKEL BEN JE, MAAR JE STAAT ME AAN. HIER IS MIJN KAARTJE. KOM WOENSDAG BIJ ME... DAN ETEN WE ZO'N KUNSTWERK VAN JE.

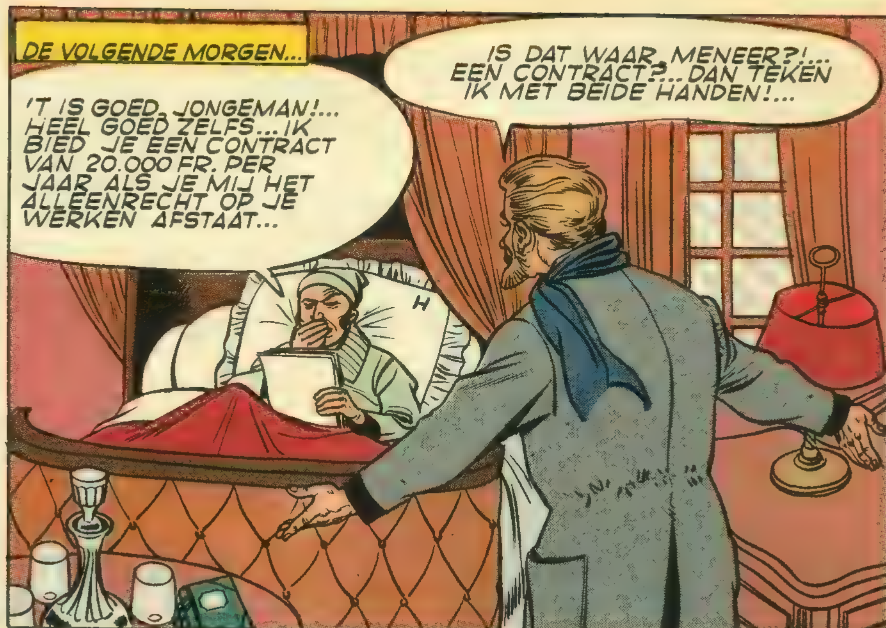

WAT EEN AVOND! GELUKKIG HEB IK DIE RARE VENT MET ZIJN OMELET ONT-MOET... HEB JE ZIJN KAARTJE GEZIEN?...
HÉ?!...WEET JE NIET WIE DAT IS? ALEXANDER DUMAS!... DE BEROEMDE SCHRIJVER!... NU IS JE CARRIÈRE GEMAAKT GELUKS-VOGEL!...

WELDRA KRIJGT VERNE INDERDAAD TOEGANG TOT DE WERELD DER LETTEREN... MAAR...
UW MANUSCRIPT IS NIET KWAAD, MENEER VERNE, MAAR...
GEEN KANS OP UITGEVEN!!... ALTIJD WEER MAREN...

OP EEN DAG ONTMOET HIJ DE BEKENDE FOTOGRAAF NADAR...
KEREL, HIER ZIJN DE GEHEIME PLANNEN VAN MIJN "REUS", EEN ULTRA-MODERN LUCHT-SCHIP DAT EEN HELE DAG IN DE LUCHT KAN BLIJVEN...
WAT BOEIEND!... U DOET ME EEN PRACHTIDEE AAN DE HAND!...

EN NACHTEN-LANG...
NU HEB IK HET GEVON-DEN!... IK HEB VERTROUWEN IN DIE ROMAN... HET WORDT EEN WEER-GALOOS SUCCES!...
O.P.9

MAAR WELDRA...
IK HEB ALLE UITGEVERS IN PARIJS GESPROKEN... MORGEN GA IK NAAR HETZEL DIE HEEFT EEN SCHERPE BLIK, SCHIJNT HET...ALS DIE WEIGERT, MOET IK MAAR NAAR HUIS TERUG!...

DE VOLGENDE MORGEN...
'T IS GOED, JONGEMAN!... HEEL GOED ZELFS... IK BIED JE EEN CONTRACT VAN 20.000 FR. PER JAAR ALS JE MIJ HET ALLEENRECHT OP JE WERKEN AFSTAAT...
IS DAT WAAR, MENEER?!... EEN CONTRACT?... DAN TEKEN IK MET BEIDE HANDEN!...

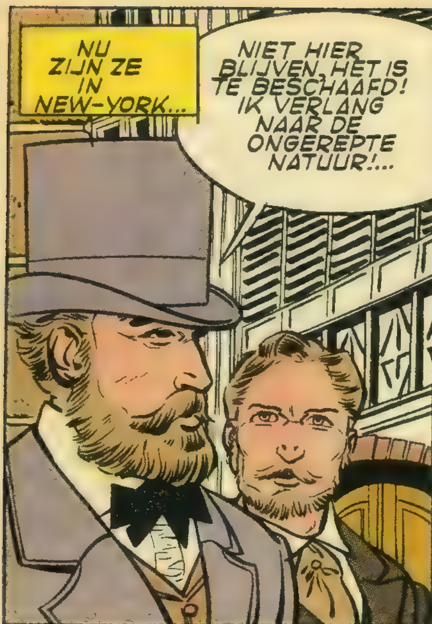

EEN TIJDJE DAARNA IN ALLE SALONS...
HEEFT U "VIJF WEKEN IN EEN LUCHTBALLON!" VAN JULES VERNE GELEZEN? WAT EEN RIJKE VERBEELDING!
IK HEB HET IN EEN NACHT VERSLONDEN!...

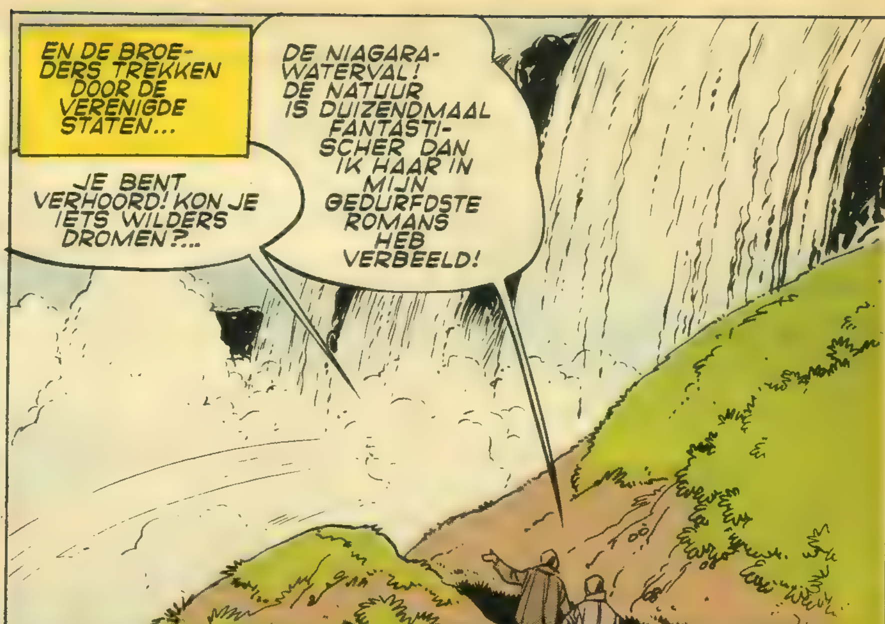

WELDRA IS HIJ BEROEMD...
HET "JOURNAL DES DEBATS" MET HET VERVOLGVERHAAL "EEN REIS NAAR HET MIDDELPUNT VAN DE AARDE"!...
WEET U DAT DE OPLAAG VAN DE KRANT DRIE KEER ZO GROOT IS GEWORDEN DANK ZIJ DIT VERHAAL?

MAAR OP EEN DAG...
U IS GEESTELIJK VERMOEID... ALS U WIL DOORGAAN MOET U EERST UITRUSTEN, REIZEN...
AFGESPROKEN, DOKTER!

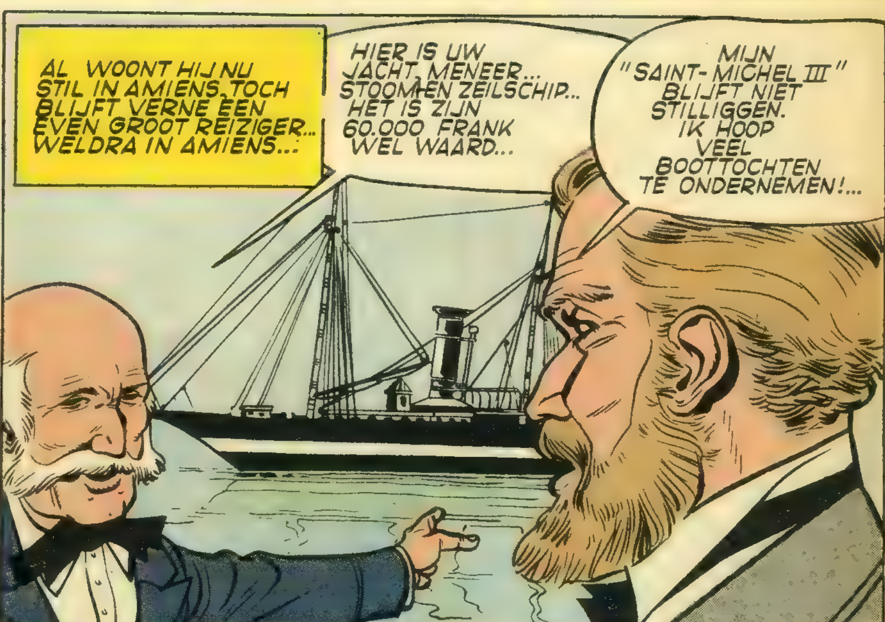

EEN TIJD LATER GAAT JULES VERNE IN LIVERPOOL MET ZIJN BROER PAUL SCHEEP OP DE "GREAT EASTERN", HET GROOTSTE ZEESCHIP VAN DIE TIJD...
OP WEG NAAR DE NIEUWE WERELD!... IK VERLANG ERNAAR AMERIKA TE ZIEN!
WAT EEN PRACHTSCHIP!

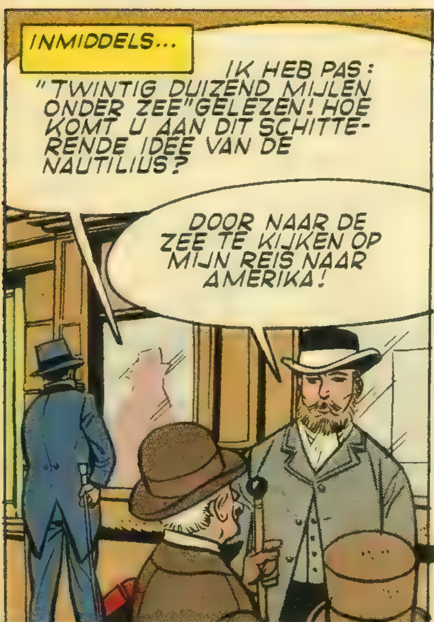

OP EEN AVOND...
JE STAAT AL EEN UUR NAAR DE ZEE TE STAREN ZONDER IETS TE ZEGGEN... WAAR PIEKER JE OVER?
WAT EEN GROOT GEHEIM ONDER DIE GOLVEN! STEL JE EENS EEN BOOT VOOR DIE ONDER ZEE KAN VAREN... EEN ONDERWERP VOOR EEN ROMAN!

NU ZIJN ZE IN NEW-YORK...
NIET HIER BLIJVEN, HET IS TE BESCHAAFD! IK VERLANG NAAR DE ONGEREPTE NATUUR!...

EN DE BROEDERS TREKKEN DOOR DE VERENIGDE STATEN...
JE BENT VERHOORD! KON JE IETS WILDERS DROMEN?...
DE NIAGARA-WATERVAL! DE NATUUR IS DUIZENDMAAL FANTASTISCHER DAN IK HAAR IN MIJN GEDURFDSTE ROMANS HEB VERBEELD!

IN FRANKRIJK TERUG...
IS HET WAAR DAT U ZICH IN AMIENS WIL TERUGTREKKEN?...
DE PROVINCIE IS RUSTIGER EN RUST HEB IK NODIG!...

AL WOONT HIJ NU STIL IN AMIENS, TOCH BLIJFT VERNE EEN EVEN GROOT REIZIGER... WELDRA IN AMIENS...:
HIER IS UW JACHT, MENEER... STOOM- EN ZEILSCHIP... HET IS ZIJN 60.000 FRANK WEL WAARD...
MIJN "SAINT-MICHEL III" BLIJFT NIET STILLIGGEN. IK HOOP VEEL BOOTTOCHTEN TE ONDERNEMEN!...

INMIDDELS...
IK HEB PAS: "TWINTIG DUIZEND MIJLEN ONDER ZEE" GELEZEN! HOE KOMT U AAN DIT SCHITTERENDE IDEE VAN DE NAUTILIUS?
DOOR NAAR DE ZEE TE KIJKEN OP MIJN REIS NAAR AMERIKA!

MET ZIJN JACHT VAART VERNE DE WERELD ROND...
IERLAND, SCHOTLAND, NOORWEGEN, PORTUGAL EN NU ALGERIE!... JE BENT EEN ECHTE ZEEROB GEWORDEN, VRIEND...
EN IN ELKE TUSSENHAVEN SCHRIJF IK EEN ROMAN!... MAAR IK BEN TE BEKEND... OVERAL WORD IK MET EER OVERLADEN!
O.P.4

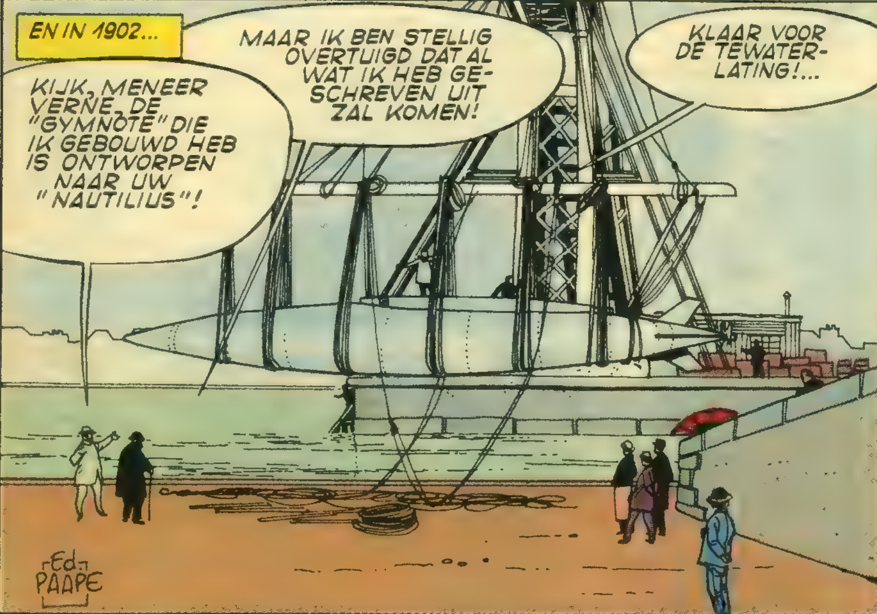

VERNE'S NAAM IS AL ZO VERBREID DAT HIJ IN ROME DOOR DE PAUS WORDT ONTVANGEN...
NOOIT BEN IK DIEPER ONTROERD GEWEEST!...

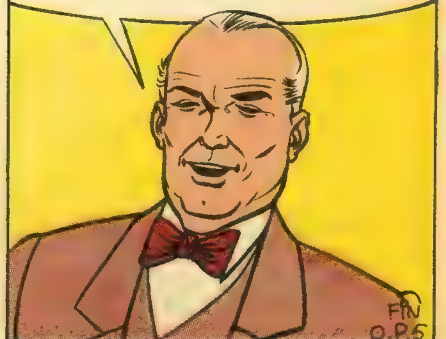

MAAR ZIJN ROEM BEZORGT HEM VEEL VIJANDEN, VOORAL ONDER DE GELEERDEN...
DE UITVINDINGEN VAN DIE MENEER VERNE ZIJN NIETS DAN GEVAARLIJKE NONSENS!...
WAT EEN FANTASTERIJ! ONDERZEEBOTEN! LOUTER TOEKOMSTMUZIEK!
WIJ MANNEN DER WETENSCHAP KOMEN TEGEN ZULK BEDROG OP!

OP EEN DAG ZELFS...
AAAAH!... MIJN BEEN!... IK BEN GEWOND!...

DE VOLGENDE DAG IN HEEL FRANKRIJK...
EEN GEK HEEFT OP VERNE GESCHOTEN...
HIJ BEWEERDE EEN MISKEND GENIE TE ZIJN EN...
WAT EEN RAMP!...

VERNE BLIJFT GEBREKKIG, MAAR OP EEN DAG...
U IS ONZE LIEVELINGSSCHRIJVER. DAAROM GEVEN WE U DEZE STOK!...
DANK JE WEL... DIT GESCHENK VAN MIJN ENGELSMANNETJES ZAL ME VER BRENGEN!

EN IN 1902...
KIJK, MENEER VERNE, DE "GYMNOTE" DIE IK GEBOUWD HEB IS ONTWORPEN NAAR UW "NAUTILIUS"!
MAAR IK BEN STELLIG OVERTUIGD DAT AL WAT IK HEB GESCHREVEN UIT ZAL KOMEN!
KLAAR VOOR DE TEWATERLATING!...
Ed PAAPE

JULES VERNE WIST NIET HOE WAAR DIT WAS!... NIET ALLEEN DE ONDERZEEËRS, MAAR OOK DE MEESTE UITVINDINGEN ZIJN NU WERKELIJKHEID. EN WANNEER KOMT DE TRANSPORTBOM ER, DIE HIJ VERZON VOOR DE "REIS VAN DE AARDE NAAR DE MAAN" DAT ZAL DE TOEKOMST UITWIJZEN.
FIN
O.P.5

DE WONDERLAMP

Toen Ali Ben Joessef, de arme schoenlapper, naar Mekka was getogen, moederziel alleen op zijn oude kale kameel, hadden zijn buren ongelovig hun hoofd geschud, want Ali had niet bepaald de naam dat hij zo bizonder vroom was.

Toch werd het door andere pelgrims bekend, dat het schoenlappertje enkele dagen gaans van de Heilige Stad gezien was. Daaruit bleek dus, dat het inderdaad in zijn bedoeling lag de Kasbah te bezoeken en de beroemde Zwarte Steen aan te raken. Ze moesten de waarheid wel inzien...

Eigenlijk had Ali lang geaarzeld eer hij de heilige tocht aanvaardde. Als hij tenslotte een zak met dadels en een zak met vers water op zijn lastdier had geladen en zijn gore goerbi en zijn armzalige winkeltje had verlaten, dan had hij dat niet gedaan om een overigens loffelijke zede te volgen. De schoenlapper had enkel het belang van een grotere bekendheid ingezien.

— Als ik terugkom, had hij overlegd, zullen de klanten elkaar in mijn winkel verdringen om iets van mijn eigen heiligheid op te vangen. Op het ogenblik kan ik me amper een keer in de maand een lekkere « koeskoes » betalen. Als ik terug ben, zal ik verschillende arbeiders moeten aannemen om voor me te werken, terwijl ik de genoegens van de rijkdom smaak!

En onder het smeden van zulke heerlijke plannen keerde Ali Ben Joessef naar zijn dorpje terug, gewiegd door de langzame, eentonige gang van zijn eerbiedwaardige kameel.

Ali dook dieper in zijn boernoes, trok aan zijn lange pijp en stak deze aan aan een vuur van drek, dat in het donker gloeide. Hij zuchtte van welbehagen. De eindeloze reis door de brandende, hete woestijn, liep ten einde.

Eensklaps werd zijn aandacht getrokken door het zonderlinge gedrag van zijn rijdier. Het was op zijn flank gaan liggen en zijn lange poten spartelden af en toe, terwijl er een groenige kwijl uit zijn bek vloeide. Ali sprong overeind. Hij streelde zijn trouwe makker, liefkoosde hem, was druk met hem in de weer, maar het mocht helaas niet baten. Nog geen twee minuten later was de oude kameel naar Allah's paradijs.

Met betraande ogen hield de schoenlapper een grafrede voor hem, een pasja waardig. Toen begon hij een graf te graven in het zand, opdat het stoffelijk overschot van het dier niet door de jakhalzen zou verscheurd worden.

Eensklaps stuitten zijn vingers op iets hards. Hij groef nog verder en aalde uit de kuil een fraaibewerkte olielamp te voorschijn.

— Die is van goud! riep hij uit. Ze zal een fortuintje waard zijn!

En hij bekeek haar met verrukte ogen. Hij keerde haar om en om, wreef haar vol liefde op, zodat tenslotte het deksel half open ging.

Meteen liet zich een schel gefluit horen. Zelfs de samoen maakte niet zoveel lawaai. Ali waande zich door djinns aangevallen, liet zich op de grond neerzakken met zijn gezicht in zijn handpalmen bedolven.

Eindelijk hield het helse gefluit op. Een stem als het gerommel van de donder bulderde:

— Vrij!... Vrij!... Vrij!... Ik ben vrij!

Een schallende schaterlach volgde. Ali durfde niet op te kijken. De geest, die in de lamp gevangen zat, vierde zijn vreugde de vrije teugel, zonder zich om zijn bevrijder te bekommeren. Nog altijd herhaalde hij op alle tonen en toonaarden:

— Vrij!... Vrij!... Vrij!... Ik ben vrij!

— Ik hoop dat u een goede geest is! zei de schoenlapper schuchter.

De ander draalde met antwoorden.

— Niet goed en niet kwaad! antwoordde tenslotte de zware stem die van vier kanten tegelijk scheen te komen. Maar ik mag je wel in een gouden lijstje zetten omdat je me uit mijn gevangenis hebt verlost...

— Dankbaarheid is een schone deugd, zei Ali kwasi-bescheiden.

— Zeker, maar ik kan helaas maar een week bij je blijven. Dat wil zeggen tot begin Ramadan. Daarna moet ik je voor immer verlaten. Maar stel je gerust, in die tijd mag je elke dag één wens uitspreken en ik zal zorgen dat die uitkomt. Vraag me onverschillig welk aards goed en ik geef het je.

— O, dank u, heer geest! stamelde Ali overweldigd door zijn geluk. U is te goed, te edelmoedig! Eén enkele wens zou me al in staat stellen de gelukkigste man van de wereld te worden.

— Ik geef je er zeven... en dat is nog niet te veel voor de dienst die je me bewezen hebt. Wat is je eerste wens?

— Ik wou zoveel goud als mijn kameel kan dragen!

— Hm, zei de geest. Vind je niet dat je dan eerst een kameel nodig hebt? De jouwe is zowat niet meer in staat iets te vervoeren.

— Dat is zo, gaf de schoenlapper toe. Daar had ik niet aan gedacht. Geef me dan maar een kameel... Nee, een dozijn kamelen!

— Goed! Hier heb je er twaalf, zoals je begeert.

En tweemaal zes kamelen kwamen uit het zand te voorschijn.

— Morgen vraag ik goud, zoveel goud als mijn twaalf kamelen kunnen torsen, bedacht Ali.

En tussen zijn dieren in viel hij in slaap.

Op de avond van de tweede dag bereikte de kleine karavaan de bron van Dzermat. Het was een vreselijke dagmars geweest. Hoe uitgeput de man en zijn dieren ook waren, ze popelden van blijdschap toen ze de enkele verschrompelde palmen ontwaarden, die om de bron heen stonden. De waterzak was al zes uur leeg en Ali's keel was zowat verschroeid, zijn tong was ruig als een leren zool en zijn hoofd barstte bijna.

Nauwelijks was hij in de karige schaduw van de palmen, of hij sprong op de grond en haastte zich naar de putrand, nam de oude emmer die daar op stond en liet die in de donkere opening neer, terwijl hij stevig het touw vasthield waarmee hij hem kon ophalen.

Hij hoorde het ding op de bodem van de put neerkomen. Dat klonk mat. Ongerust trok hij aan het touw. Toen merkte hij dat de bron van Dzermat droog stond.

— Allah behoede me! riep hij uit. Wat

zal er van me worden in dit land van de dorst, zonder een dropje water?

De kamelen staken hun tong uit. Ze zouden het vertikken er weer op uit te trekken als ze niet eerst wat gedronken hadden. Met bedrukt hart moest Ali opnieuw een beroep op zijn goede geest doen.

— Hier ben ik. Wat wil je van me?

— Dat u water in die droge put laat komen.

Dadelijk waarschuwde een prettig gesijpel de schoenlapper dat ook dit verlangen was vervuld. Hij gooide de emmer weer over de rand en haalde hem vol met helder, fris water op. Hij dronk gretig en drenkte ook zijn dieren.

— Och, zei hij wijsgerig bij zichzelf. Ik heb toch nog vijf wensen te goed. Mijn goud komt morgen wel.

Maar de volgende dag kwam er een donkere wolk aan de kim opzetten. Dat was de samoen, de vreselijke woestijnwind, die de ogen verblindt, het vlees uitdroogt en de longen kapot maakt met zijn verzengende adem. Ali joeg zijn dieren voort, hopende dat het noodweer langs hem heen zou trekken zonder hem te deren. Maar de samoen zat hem al ras op de hielen en dwong hem af te stijgen. De eerste vlaag viel op de karavaan neer.

Toen de wind luwde stak Ali zijn hoofd uit zijn boernoes en verkende met zijn rood ontstoken ogen de onmetelijke, effen vlakte. Hij kon onmogelijk zeggen hoelang de zandstorm had gewoed. Gelukkig schenen alle dieren ongedeerd het avontuur te hebben doorstaan.

Pas toen hij zijn weg wilde vervolgen, besefte hij het afschuwelijke van zijn toestand. De samoen had alle herkenningstekens, die het pad aangeven, uitgewist.

— Wat een tegenspoed is mij geschoren! kermde de arme schoenlapper. Hoe vind ik ooit de weg terug naar de oase van Afoeah?

— Wil je een mooie luchtspiegeling, die je veel zekerder naar je bestemming brengt dan alle herkenningspunten in de Sahara? fluisterde de geest hem met een honingzoete, verleidelijke stem in.

— O ja! antwoordde Ali, inziende dat hij voor de zoveelste keer door de welwillendheid van de geest uit de nood werd geholpen.

En als bij toverslag verscheen het spiegelbeeld van de oase met haar groene bomen, haar blauwe water, haar witte huisjes en haar « bordj » aan de lucht.

Als Ali dat gekund had, was hij dolgraag een paar dagen in de schaduw van de hoge palmen in Afoeah gebleven. Maar hij had haast om zijn dorp terug te zien. Terwijl hij zijn matten oprolde, ontdekte hij een prachtige bewerkte dolk, versiert met edelstenen, die in een bosje lag.

— Allah verwent me! bedacht hij, dolgelukkig met zijn vondst.

En hij borg het kostbare voorwerp in de plooien van zijn boernoes.

Ondertussen, terwijl hij de oase verliet, werd hij ineens omringd door een groep soldaten.

— Halt, riep de aanvoerder hem toe. Onze kaid heeft een dolkmes van onschatbare waarde verloren. Heb jij dat soms niet ergens ontdekt?

— Eh... nee, verzekerde de schoenlapper.

— Onderzoek hem aan de lijve! beval de laatste.

De soldaten ontdekten het wapen ondanks Ali's protesten en hij werd meteen voor de kaid gesleept.

— Dus, jij wilde me dat sieraad ontstelen! zei hij. Ik zal je laten onthoofden.

— Genade, heer! gilde de pelgrim. Ik meende dat deze dolk tot mijn verzameling hoorde. Ik bezit er minstens honderd, volkomen gelijk aan de uwe, behalve dat ze van koper zijn en dat de ingelegde stenen alleen maar lijken op robijnen.

De huilerige toon van de schoenlapper roerde de kaid. Hij stuurde zijn wakers er op uit om de bewuste dolken te zoeken. In die tijd smeekte Ali de geest die waar neer te leggen op de plaats waar hij gezegd had, dat ze lag.

— Hij sprak de waarheid, heer, verklaarde de aanvoerder na afloop van zijn onderzoek.

— Je bent vrij! zei de kaid.

— Oef, zuchtte de schoenlapper. Dat was een benauwd ogenblikje. Nu, het hindert niet. Ik zal nu ernstig er aan moeten denken hoe ik het best de drie overblijvende wensen zal inkleden.

In die troosteloze uitgestrektheid waar de duinen elkaar opvolgen zover het oog reikt, waar de horizon samenvloeit met de witgloeiende hemel, schijnt alle leven onmogelijk. En toch leven er allerlei smerige schepsels onder het zand dat dezelfde kleur en dezelfde gedaante heeft.

Zoals bijvoorbeeld een gele slang, die bliksemsnel uit het niet te voorschijn schiet en zijn slachtoffer nog wisser, nog onverbiddelijker treft dan de weerlicht.

— Au, schreeuwde de pelgrim terwijl hij zijn zere enkel in z'n handen hield.

Maar hij wist, dat de beet van de zandslang dodelijk is.

— Ik ben dood, brulde hij. Geest, kunt u niets doen om me te redden?

— Stel je gerust, Ali! Het gras dat derwisjbaard wordt genoemd is onfeilbaar tegen de beet van de zandslang!

— Geef me dan derwisjbaard, hijgde de stervende. Vlug, alstublieft! Ik sterf!

— Kijk eens om! Achter je vind je een bosje er van!

Zijn laatste krachten verzamelend, rukte Ali Ben Joessef de plant er uit en legde deze op de wonde. Eens te meer was hij gered!

De zesde dag ontmoette Ali een kluizenaar.

— Ik begrijp niet hoe iemand zo kan leven, zei hij tegen hem.

— Ik zou de gelukkigste mens van de wereld zijn als ik niet aan chronische nieszucht leed! zei de man. Ach, kon ik maar een middel vinden... ha, ha... hatsjie!

— Gezondheid, zei de schoenlapper beleefd.

Daar verscheen een grote mandfles met een gele vloeistof er in. Op het etiket stond: wondermiddel tegen het niezen.

— Allah zij gezegend! riep de kluizenaar uit.

— Verroest, vloekte onze pelgrim, want hij beet op zijn tong.

Al die avonturen hadden Ali, die gehoopt had met zijn weldoener samen in zijn dorpje terug te keren, opgehouden. Hij was er nog een halve dagmars vandaan, toen hij de zware, machtige stem hoorde weerklinken:

— Vriend, nu moeten we scheiden, zei de geest. Zeg me meteen wat je laatste wens behelst!

— Ik wou zoveel goud bezitten als m'n twaalf kamelen kunnen dragen, prevelde de schoenlapper vurig.

— Wees voldaan, Ali Ben Joessef, en vaarwel!

— Vaarwel, goede, machtige, edelmoedige geest!

Elk dier bezweek nu bijna onder een enorm aantal zakken vol met goudstukken. Lang bleef Ali in een soort verrukking staan, terwijl hij onverpoosd herhaalde:

— Ik ben rijk!... Ik ben schatrijk!... Ik ben de rijkste, de gelukkigste man van de aarde!

Als hij zijn verbeelding wat had ingetoomd, zou hij het rode slib hebben opgemerkt, dat een onweer pas aan de oever van de bergstroom had opgehoopt en was hij daar uiterst voorzichtig in gereden! De kamelen begonnen ineens schorre, wanhopige kreten uit te stoten, welke de pelgrim uit zijn gepeinzen opschrikte. Zijn haren rezen te berge. Zijn dieren, zijn fortuin en hijzelf waren op weg in de modder weg te zakken!

Vergeefs trachtte hij de volkomen ontredderde dieren aan te moedigen, die schudden om hun zware last af te schudden. Sommigen zaten half onder de modder... Zijn rijdier dat nog zwaarder was beladen, zakte zienderogen weg. Ali sneed de riemen door die de kostbare zakken vasthielden. Zo slaagde het dier er in zich uit de afschuwelijke beklemming te bevrijden. Het holde als een wervelwind door het wed, ondanks de kreten van de schoenlapper die althans nog enkele zakken goud had willen redden. Helaas, toen de kameel stil stond, waren de wanhoopskreten van zijn soortgenoten verstomd. Het rode slib had ze verzwolgen, met Ali's hele fortuin!

De arme schoenlapper, die naar Mekka was vertrokken met een kameel, water en dadels, kwam net zo terug van zijn verre tocht, een bittere ontgoocheling rijker. Maar daar stierf hij niet van, integendeel!

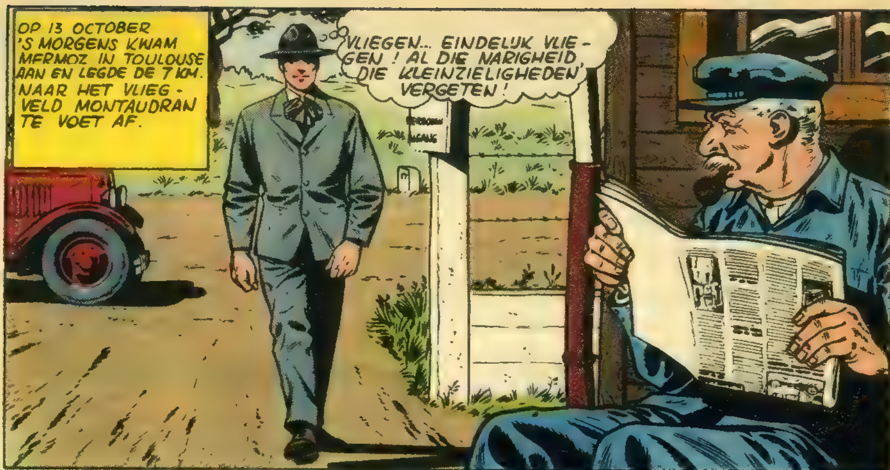
Als een klant van hem zich meewarig uitlaat over de tegenspoed van onze ongelukkige pelgrim — en er komen tegenwoordig veel klanten bij hem om hun muilen te laten maken — dan antwoordt de held wijsgerig:

— Geld baart niets dan zorgen, dat is weer eens gebleken. Geloof me: als een mens genoeg verdient om zijn buikje met dadels te vullen en eens per maand van een lekkere koeskoes te smullen, dan is hij de gelukkigste van alle stervelingen!

En het toppunt is wel dat Ali Ben Joessef dit geloofde ook!

C. JOEL.

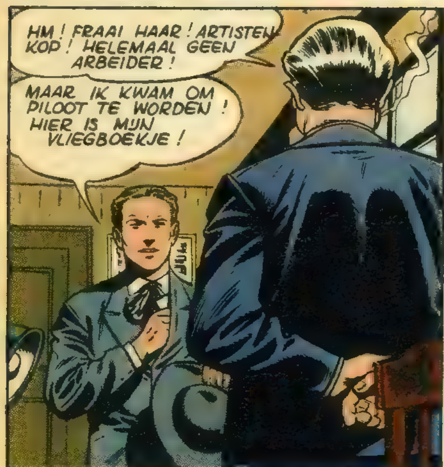

JEAN MERMOZ
RIDDER VAN HET LUCHTRUIM

OP 13 OCTOBER 'S MORGENS KWAM MERMOZ IN TOULOUSE AAN EN LEGDE DE 7 KM. NAAR HET VLIEG-VELD MONTAUDRAN TE VOET AF.
VLIEGEN... EINDELIJK VLIE-GEN ! AL DIE NARIGHEID, DIE KLEINZIELIGHEDEN VERGETEN !

HET KANTOOR VAN DE DIRECTEUR ?... HEEFT U EEN OP-ROEP ? GOED ! DAN IS HET GINDS ! EERSTE GEBOUW RECHTS !

...BINNEN !
HM... NIET ERG VRIENDE-LIJK, DUNKT ME !
LATECOÈRE LUCHTLIJNEN
D. DAURAT
KLOP KLOP

MOED, KEREL, NIET DE KLUTS KWIJT RAKEN !
DAG, MENEER ! IK BEN JEAN MERMOZ. U HEEFT ME ONTBODEN...
ZO, U BENT MERMOZ ! O, ZO !

HM ! FRAAI HAAR ! ARTISTEN-KOP ! HELEMAAL GEEN ARBEIDER !
MAAR IK KWAM OM PILOOT TE WORDEN ! HIER IS MIJN VLIEGBOEKJE !

O, IK ZIE HET AL... NOG NIET VEEL GE-PRESTEERD, HE ?!... ZESHONDERD VLIEG-UREN ?! PFF !... U BEGINT ALS MONTEUR, GA DE CHEF VAN DE WERKPLAATS MAAR WERK-PAKKEN VRAGEN !
?!?!

MAAR WANNEER MAG IK DAN VLIEGEN, MENEER ?
HIER WORDEN GEEN VRAGEN GESTELD ! DAT ZAL U ZELF WEL ZIEN ALS U VLIEGT... ALS U OOIT VLIEGT !

EN MERMOZ BEGON IN DE WERKPLAATS MET CYLINDERS SPOELEN, DAG IN DAG UIT, VOOR EEN HONGER-LOONTJE...
VERDRAAID ! WANNEER LATEN ZE ME NU TOCH VLIEGEN ?
OCH !... MAAK JE NIET DIK !... WE ZITTEN ALLEMAAL IN HETZELFDE SCHUITJE. REINE EN IK WAREN OOK GEKOMEN OM TE VLIEGEN. DAT ZIJN DAURATS MANIEREN, SCHIJNT HET !
O, DAT IS EEN ECHTE BRUUT !

GEEN KWAAD VAN DE BAAS, JOCHIE... KEI-HARD IS-IE, TOEGEGEVEN ! MAAR IEDER-EEN HIER BEWONDERT HEM EN HEEFT ONTZAG VOOR HEM. HET IS EEN KEI VAN EEN MAN. DIE ZAL ECHTE PILOTEN VAN JULLIE MAKEN !
VICTOR HUBINON
J.M.17.

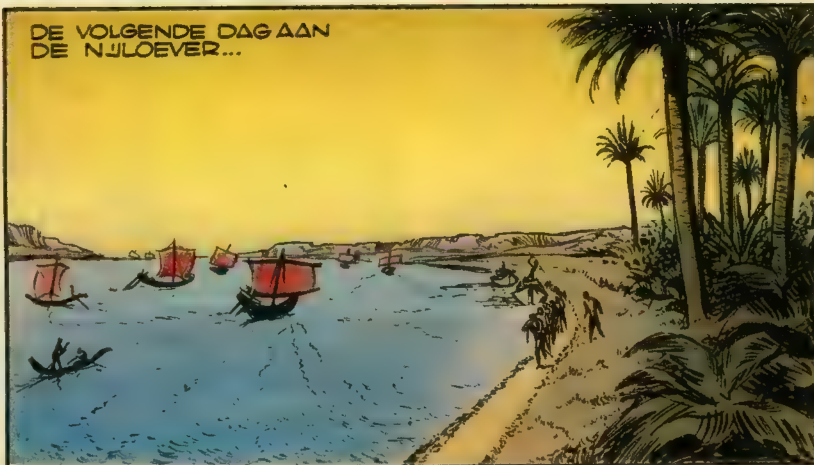
BEELDEN UIT DE WERELDGESCHIEDENIS

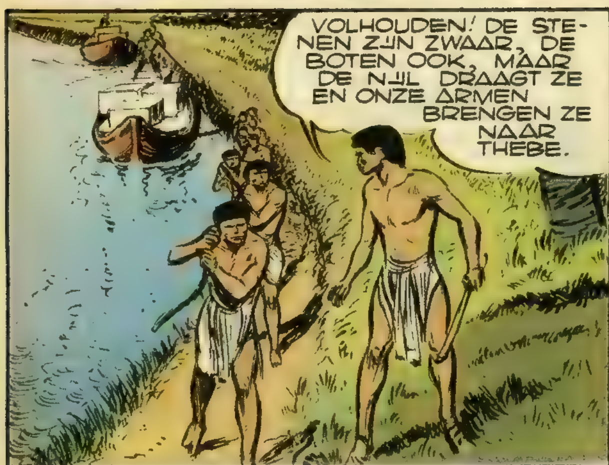
DE TALISMAN VAN TIMOER

(Wordt vervolgd.)

Piet Kwabbernoot krijgt vaak de klappen...
Een rakker klaagt : die arme Piet !
Als Sjarel nu naar lucht moet happen
beklaagt hij « arme Piet » vast niet !

Er is eens een briefje gekomen van een rakker uit Boom. Deze schreef, dat hij zo'n medelijden had met P. K., omdat die er overal en altijd werd tussengenomen.

Pietje zelf heeft die brief natuurlijk ook gelezen en het heel vriendelijk van dat rakkertje gevonden. Toch moest Piet ook lachen. Hij heette toch niet voor niets Kwabbernoot! Bovendien moest er toch iemand zijn die met blije snuit de plaagzucht en spotlucht van de anderen over de rug zou kunnen laten gaan!

Piet kan er zelf ook mee terecht. Als je hem zo stil genietend door het Robbedoeshuis ziet stappen, berg je dan maar! Pietje zit dan iets uit te broeden en heeft bij voorbaat al pret.

Luister maar eens naar de scheerkwastgeschiedenis van **ZURE HARING** uit **Vechmaal :**

WEDERZIJDSE COMPLIMENTEN

Sjarel, de goeie ouwe Sjarel de Zetter, stond met de scheerkwast in zijn zettershand zich ijverig in te zepen. Intussen galmde uit zijn zettersborst een melodie, die een aria uit Figaro moest voorstellen. Het klonk als het geluid van een verkouden pietrol. Af en toe werd deze « soete melodey » onderbroken door een minder poëtische uitdrukking, en wel telkens als de scheerkwast in Sjarels geopende bakoven verdween. Maar na deze onderbreking werd de Figaro verder gemarteld tot de ruiten er van trilden...

Plotseling vloog de deur open. Piet Kwabbernoot riep :

— Sjarel, raad eens wat...

Verder kwam hij niet. Hij werd onderbroken door een gorgelend geluid, dat uit Sjarels dampend keelgat kwam. Tot zijn stomme verbazing zag Piet hoe de scheerkwast in de onpeilbare diepte van Sjarels slokdarm verdween. Piet kon zijn bloedeigen ogen niet geloven. Maar toen hij zag, dat Sjarel alle kleuren van het spectrum aannam, oordeelde hij het raadzaam de plaat te poetsen. Sjarel zorgde er echter voor, dat de plaat ongepoetst bleef en met al de kracht van zijn zettersarm klakte hij het kommetje kokend scheerwater tegen het vleesrijkste deel van P. K.'s lichaam. Het slachtoffer stootte een kreet uit, die deed denken aan een varken, dat levend gevild en gebraden werd. Het volgende ogenblik zeilde hij door de gang, met beide handen zijn gefolterd lichaamsdeel beschuttend...

's Namiddags zaten Sjarel — met koude compressen op de maagstreek — en Piet — met zijn zitvlak in een emmer ijskoud water — vreedzaam te schaken.

Plots vroeg Sjarel :

— Wat wilde je mij vanmorgen eigenlijk vertellen ?

Beteuterd antwoordde Piet :

— Ik las zojuist in de krant van een vent, die zijn scheerkwast inslikte en... er honderd jaar mee is geworden...

Ook voor je tekening : duim op! Alleen je schaduwwerking is niet helemaal juist. Van de revolver valt de schaduw links, van het lichaam van de inbreker rechts.

Fijn, dat je eindelijk weer iets van je laat horen. Je vraagje, hoe een beeldverhaal wordt geboren, komt in orde.

PAULA VAN CLAVER uit **Halfweg** neemt een sprongetje naar het dichtersperk :

KLEINE BROER

Ik heb een kleine broer
Van maar drie jaartjes oud.
Hij is o zo erg lief,
Maar soms ook wel eens stout.

Ik kan fijn met hem spelen,
paardje op mijn knie.
Dan juicht hij van pret
En kraait wel voor drie.

Ik heb een kleine broer
Van maar drie jaartjes oud.
Nee, ik zou nooit kunnen zeggen,
Hoeveel ik wel van hem houd.

Ik kan fijn met hem spelen,
Van « hortzik » en « boe, boe, roet ! »
Van mij mag hij altijd
Zo klein blijven en zoet.

Ik hoop, dat hij niet zo
worden zal als Kees en Jan
En Freek, die zo heel stout aan
Mijn haren trekken kan.

Kom, rakkeresje, je moet niet bang zijn om je knolletjes op te sturen. Voor je twaalf jaar heb je dit heel goed gedaan. Dat het hier en daar niet loopt : geeft niets! Alle begin is moeilijk. Een goeie raad : het zelf hardop lezen. Dan merk je vanzelf, waar het rhythme stokt. Goeie moed, hoor Paula! En zou je eens voor een schuilnaam willen zorgen? Jij als meisje kan het best een bloemennaam kiezen, of een naam van een heldin uit een mooi verhaal of sprookje.

Een klein voorbeeldje om je op de goeie weg te helpen : de laatste vier regels :

Ik **hoop,** dat **hij niet** zo
Worden **zal,** als **Kees** en **Jan**
En **Freck, die** zo **heel** stout **aan**
Mijn **haren trekken kan.**

De dik gedrukte woorden of lettergrepen zijn in het rhythme de lange, benadrukte tijden. Vind je niet, dat het als volgt beter loopt :

Ik **hoop,** dat **hij** toch **niet**
Zo **worden zal** als **Jan,**
Of **Freck** die **heel** stout **aan**
Mijn **haren trekken kan.**

Zo heb je in elk vers drie lange tijden. Dit is natuurlijk niet beslist noodzakelijk, maar voor de beginneling wel aan te raden. Succes!

Ja, ja! **CONCHITA 34.227** uit **Mariaburg** leeft nog. Zij is vandaag onze gast :

PIET KWABBERNOOT, DE MARSIPULAMI EN NOG IEMAND

Onze helden in het Robbedoeshuis hadden reuze honger gekregen. Gevolg van hun avonturen. Conchita was koeken aan het bakken.

Piet en de Marsupilami vonden dat het wat al te lang duurde en gingen eens in de keuken neuzen, of ze niets konden verschalken.

Conchita was de eerste de beste niet. Ze zei, dat iedereen honger had en dat zij netjes konden wachten.

Maar nu moest het juist lukken, dat er geen eieren genoeg in de keuken waren. Ze ging naar de eetzaal en liet Blinkie een stuk of vijftig eieren halen. Intussen wilden Piet en de Marsupilami de pannekoeken opeten. Maar juist toen ze aan de pan kwamen, vielen er enkele beenderen van een geraamte uit de schoorsteen in de pannekoeken. Conchita kwam terug, zag het, werd kwaad en vroeg, wie haar dat gelapt had.

— Mag Joost weten, klonk het antwoord.

Ze wierp de beenderen-pannekoek weg en bakte een andere. Even later vlogen er weer een dozijn in de smakelijk ruikende koeken.

Ze gingen buiten eens kijken. Ze zagen, dat een kwiebus met pijp zich achter de schouw wilde verstoppen. Onze acht-haar riep :

— Zeg, Sjarel, kom maar naar beneden ! Ik heb je wel herkend !

Toen ze later aan tafel zaten, vroeg onze Kwabber :

— Waarom deed je dat ?

— Gulzigaards moeten ook hun tijd kunnen afwachten. Jullie weten wel, wie ik bedoel, nietwaar ?

We zijn blij onze Maria weer eens te zien. Ze kan toch zo leuk vertellen! Goed je best blijven doen op school, hoor rakkeresje! Snuffel pikte er natuurlijk een paar taalfouten uit. Wees verder gerust : onze tuin is een luilekkerland en je krijgt er nooit straf, behalve dan voor de pik-weg knollen. Stuur je nog eens gauw wat?

En dan de Eervolle Vermeldingen : **TARZAN** uit **Rotterdam** : let bij je tekeningen eens goed op de verhoudingen. Of heb je het zo gewild? Snuffel zou je dergelijke vrijheden toch afraden. Je bent nog niet ver genoeg gevorderd. **GUSTAAF DE SMET** uit **St. Gillis-Dendermonde :** je werkt mooi losjes met de pen. We missen reliëf, diepte. Je kan dit verkrijgen door als het ware de zon, het licht van de zijkant te laten vallen. Valt het licht van rechts, dan krijg je schaduwpartijen en schaduwvlakken aan de linkerkant. Dit tot in details volhouden. Dit laatste geldt ook voor **WITTE RAAF** uit **???,** die inderdaad heel goed met reliëf werkte, maar de lichtvalling niet volkomen heeft volgehouden. Dit raafje heeft anders keurig zijn best gedaan.

En nu, beste rakkers : April doet wat ie wil, maar Sjarel ook! Een brave kerel, die zetter! Maar als het tijd is om op te stappen is het beter uit zijn buurt te blijven. Hij maakt appelmoes van ons!

Tot de volgende week! Hou je goed, hou je haaks! Veel groeten van Sjarel, Piet en jullie opperknollenplanter

SNUFFEL.

WIE WEET HET ?

(Oplossingen van bladz. 3.)

(Oplossingen van bladz. 3.)

SPEL Nr. 2

SPEL Nr. 3

A : Lier. — B : Luit. — C : Sistrum. — D : Tympanon. — E : Pansfluit. — F : Vielle. — G : Serpent.

SPEL Nr. 4

1 : Beethoven. — 2 : Schumann. — 3 : Schubert (Oostenrijker). — 4 : Debussy. — 5 : Gershwin.

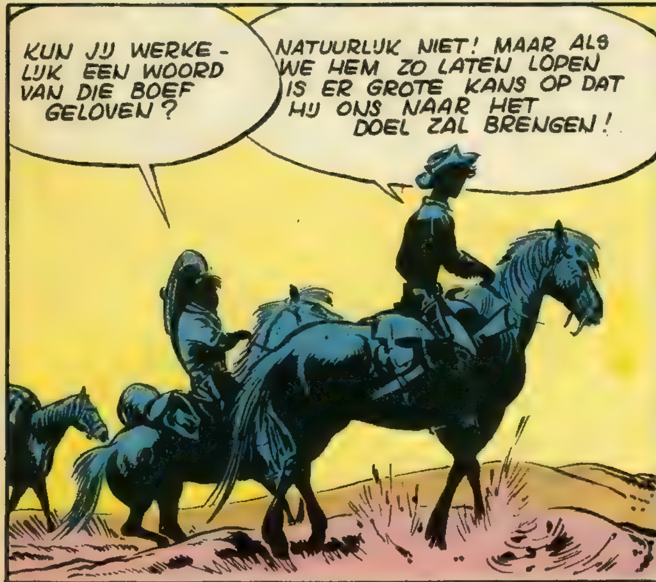
SPEL Nr. 5

1 : Waar.
2 : Onwaar, het is een monster of een boze feeks.
3 : Onwaar, het was een vioolbouwer.
4 : Fout, met de vingers.
5 : Waar, familie van de viola (oudere viool).

JERRY

HOU JIJ ZE STILLETJES IN 'T OOG, TERWIJL IK DOE OF IK MIJN PAKKEN BETER VASTBIND!

HIJ IS ACHTER HET STRUIKGEWAS VERDWENEN... NU KOMT HIJ WEER TE VOORSCHIJN MET ZIJN PAARDEN... EEN LASTPAARD EN EEN RIJDIER... HIJ ZIT IN HET ZADEL... EN HIJ RIJDT NAAR HET NOORDEN TOE...
GOED, VOORWAARTS!
24A

KUN JIJ WERKELIJK EEN WOORD VAN DIE BOEF GELOVEN?
NATUURLIJK NIET! MAAR ALS WE HEM ZO LATEN LOPEN IS ER GROTE KANS OP DAT HIJ ONS NAAR HET DOEL ZAL BRENGEN!

BUENO! MAAR WAAROM RIJDEN WIJ WESTWAARTS TERWIJL HIJ OP HET NOORDEN AANHOUDT?
WEL, IK VERWED ER MIJN HOOFD OM DAT HIJ ONS BELOERT EN ARGWAAN ZOU KRIJGEN ALS HIJ ZAG DAT WE ONZE KOERS VERANDEREN. MORGEN ZITTEN WE HEM AL OP DE HIELEN!
24B

DIE AVOND...
DAAR IS DE RIVIER WEER... WE MOETEN ER OVERHEEN...
DAT ZULLEN WE MORGEN WEL ZIEN... VANNACHT KAMPEREN WE OP DE OEVER!

IK GA WAT RONDLOPEN. IK HEB EENDEN GEHOORD... DAT IS ANDERE KOST DAN BONEN MET SPEK...
EEN GOED IDEE...
24C

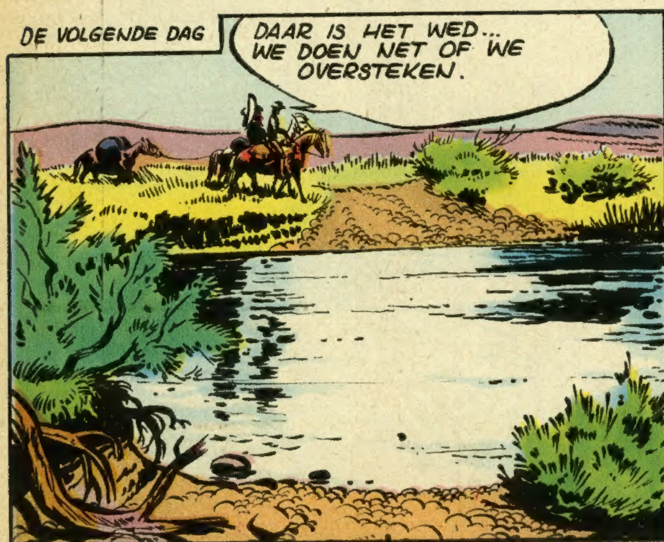
SPRING door Jijé

(Wordt vervolgd.)

de BONTE WERELD

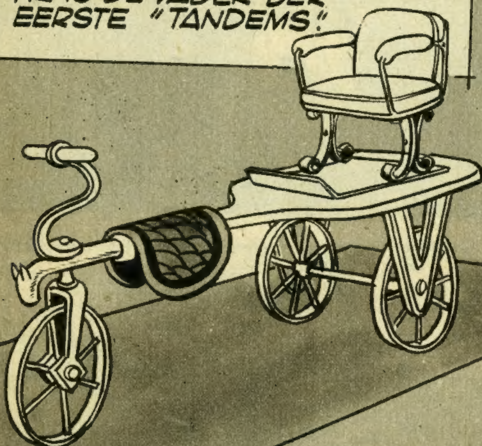
de f

DE OUDSTE VOORVADER VAN DE FIETS IS DE CELERIFÈRE VAN MARKIES DE SIVRAC UIT 1791. DEZE BESTOND UIT EEN HOUTEN DIERENLIJF OP TWEE WIELEN, ZONDER STUUR OF REM, EN MOEST MET GROTE VOETSTAPPEN VOORTGETRAPT WORDEN.

2

DIT RIJWIEL BOEKTE EEN ENORM SUCCES. MAAR HET WAS ZWAAR (40KG.) EN KON NIET ZWENKEN. IN 1818 VOND DE BADENSE FREIHERR VON DRAIS DE "DRAISIENNE" UIT, MET VERSTELBARE ZITPLAATS EN BESTUURBAAR VOORWIEL. HIJ IS DE VADER DER EERSTE "TANDEMS".

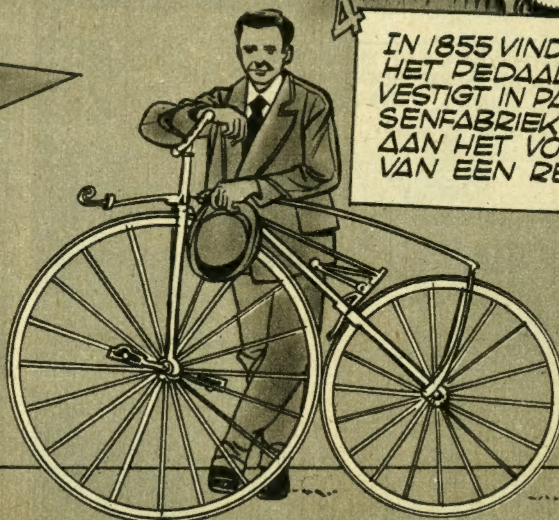

3

LICHTER GEWORDEN EN VAN EEN BESTURING VOORZIEN VINDT DE DRAISIENNE GROTE BIJVAL IN ENGELAND ONDER DE NAAM "HOBBY HORSE"

4

IN 1855 VINDT ERNEST MICH HET PEDAAL UIT. ZIJN VAD VESTIGT IN PARIJS DE EERST SENFABRIEK. DE PEDALEN AAN HET VOORWIEL, DAT VAN EEN REM IS VOORZIE

5

DE EERSTE HINDERNISRENNEN, VOORLOPER VAN DE WIELERCROSS, WERDEN OP EEN BAAN VAN WIEBELENDE PLANKEN GEREDEN, TUSSEN STENEN MUREN EN WATERPLASSEN DOOR. MAAR ALLEEN RENNEN VOOR DAMES TROKKEN VEEL PUBLIEK.

6

DE EERSTE WIELERWEDSTRIJD HAD PLAATS IN ST-CLOUD IN 1868 IN 'T BIJZIJN VAN NAPOLEON III. PARIJS-ROU (125KM.) IN 1869 WERD DE EE STE STEDENCOMPETITIE. HET GEMIDDELDE VAN DE WINNAAR WAS 12 KM/U. VIJF VROUWEN DEDEN MEE. VAN DE 80 STARTENDEN KWAMEN ER MAAR 19 AAN DE FINISH.

E. PAAPE. D.83.d.pl.

iets

7 VAN NU AF WORDT DE " VÉLOCIPÈDE" GEDURIG VERBETERD. IN 1869 UITVINDING VAN HET KOGELLAGER EN DE KETTINGAANDRIJVING. IN 1875 ONTSTAAT DE "SPIN" MET HET REUZEN VOORWIEL. SOMMIGE MODELLEN WAREN WEL 2 M.50 HOOG.

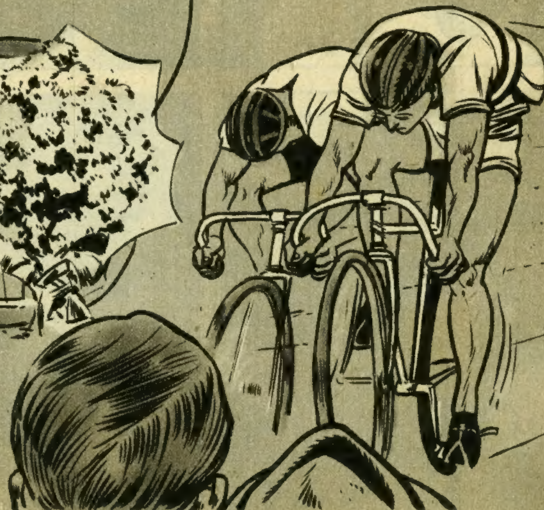

8 IN 1888 VINDT DE DIERENARTS DUNLOP DE LUCHTBAND UIT. DAT ZELFDE JAAR KLOPPEN FRANSE MILITAIRE WIELRIJDERS BIJ EEN SPRINT DE KAVALERISTEN.
IN 1891 DE EERSTE WEDSTRIJD PARIJS - BORDEAUX. IN 1894 HET EERSTE RIJWIELSALON TE PARIJS.

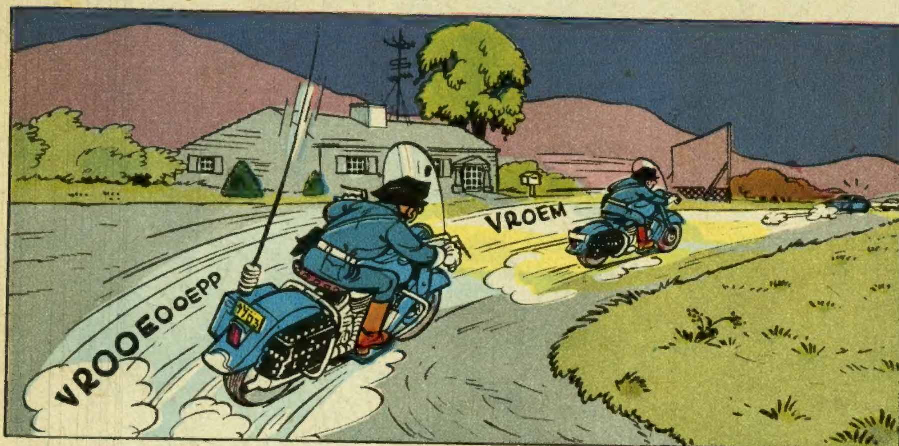
9 DE EERSTE RONDE VAN FRANKRIJK WERD IN 1903 GEREDEN EN DOOR DE FRANSMAN GARIN GEWONNEN. DE "DERAILLEUR" WAS TOEN NOG ONBEKEND EN DE RENNERS MOESTEN ZELF ALLE REPARATIES DOEN.

10 SEDERT HEEFT DE FIETS DE WERELD VEROVERD EN ZIJN DE KAMPIOENEN HOOGVEREERDE, VET BETAALDE STERREN GEWORDEN.

De Baard en De Kale tegen DE WITTE HAND

TEKST DOOR ROSY. TEKENINGEN VAN WILL.

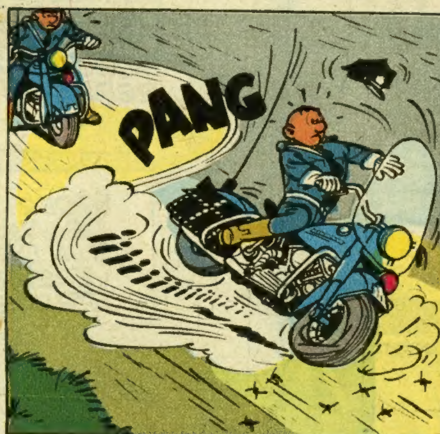

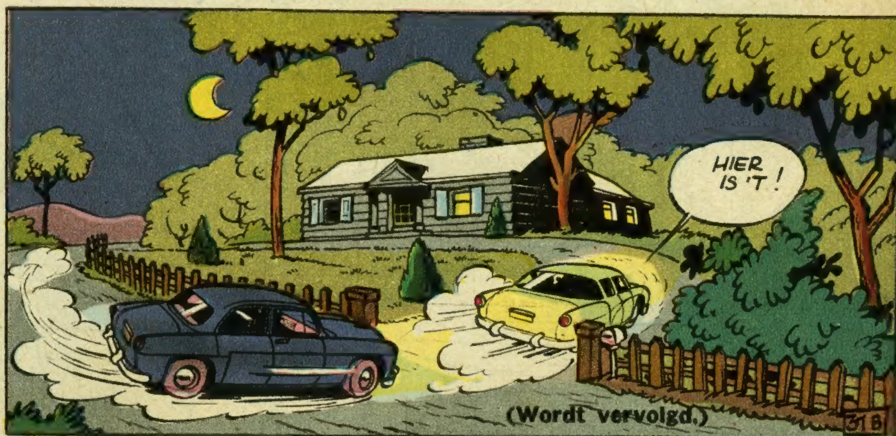

Ommeganckstraat 21, Antwerpen. — UITG. J. DUPUIS, ZONEN EN Co. — H. Seghersiaan 19, Eindhoven.